

Vi skal have undersøgt, hvorfor nogle produkter bliver en succes, og andre bliver en fiasko. Vi skal have styrket økologien i uddannelsesystemet; vi har brug for mere viden og for at få denne viden formidlet bredt. Vi skal styrke informationen om økologi på Internettet både af hensyn til økologerne, til detailhandelen og også til andre, men også af hensyn til de forbrugere, som gerne vil vide noget mere. Vi skal lave en strategi for en imagekampagne på eksportmarkederne, og vi skal have kigget på, om vi kan forenkle økologikontrollen, ikke så vi svækker troværdigheden, overhovedet ikke. Men kan vi forenkle noget, synes jeg, det ville være klogt at gøre det.

Aktionsplanen indeholder også gode ideer til erhvervet, og jeg vil gerne kraftigt understrege, at det er og bliver aldrig alene en offentlig opgave at fremme økologien i Danmark. »Aktionsplan II« er ikke noget tryllemiddel, der fra den ene dag til den anden kan sikre alle de økologiske udfordringer, som vi har. Udgangspunktet er, at vi skal koncentrere os om det, der er realistisk, samtidig med at vi er ambitiøse.

Det realistiske er netop, hvad forbrugerne, landmændene og virksomhederne vil være med til. »Aktionsplan II« kan forhåbentlig bidrage til, at disse grupper kan fortsætte det arbejde, der allerede udføres, samt give inspiration til nye aktiviteter.

Men jeg vil også gerne sige helt klart: Regeringen kender og vil fortsat kende sit ansvar for at drive en mere økologisk produktion frem i Danmark. Vi vil bruge de instrumenter, som vi finder er nødvendige. Men i sidste ende, når vi virkelig kommer hen til slutningen på dagen, er det forbrugernes efterspørgsel, som skal drive det her. Det er virksomhedernes engagement i også at finde nogle områder, hvor der er højværdiprodukter; det er det engagement, der også skal til for det private erhvervsliv.

Vi står jo i den helt unikke situation, at der står nogle forbrugere og banker på forretningernes vinduer og siger: Vi er parat til at betale en merpræmie, hvis det er sådan, at det er produceret efter det økologiske koncept. Så det ligger vel lige for ikke alene for det private erhvervsliv, men også for det offentlige at være med til at sikre fortsat drev i den økologiske udvikling.

Diskussionen omkring penge har taget meget af debatten. Jeg vil gerne pege på, at jeg ikke mener, at der umiddelbart her og nu er behov for, at der afsættes flere penge til økologien.

Aktionsplanen indeholder en opgørelse, der viser, at der de næste 5 år tilsammen er afsat 2,2 mia. kr. til økologien. Det er et stort beløb. Men det viser til gengæld også regeringens prioritering på det område.

Jeg tror, vi løbende skal diskutere, hvordan vi bruger de midler bedst, men med aktionsplanen har vi nu også fået et godt grundlag for at have den diskussion i de kommende måneder.

Sidste år afsatte vi i to omgange flere midler til fremme af økologien, først ved Vandmiljøplan II og siden ved pesticidaftalen. Begge disse aftaler, også den nye pesticidrapport, er helt i tråd med de mange anbefalinger, der er i »Aktionsplan II«. Vandmiljøplan II har f.eks. gjort det muligt at lave en rejsehøldsordning for Landbrugets Rådgivningscenter, særlig med henblik på at gavne de små og mellemstore virksomheder. Rejsehøldet skal hjælpe virksomhederne med at udarbejde en afsætningsstrategi netop for den økologiske produktion.

Endvidere er der med Vandmiljøplan II skaffet midler til, at økologisk dyrkede arealer kan øges med 170.000 ha frem til år 2003. Hvis denne forudsætning holder, ja, så vil der være 230.000 ha økologisk dyrket jord om 5 år, og så nærmer vi os en situation, hvor 10 pct. af Danmarks samlede landbrugsareal rent faktisk drives økologisk.

Ud over Vandmiljøplan II har regeringen også fået vedtaget pesticidaftalen, og afgiften for brugen af pesticider tilbageføres til bl.a. økologisk jordbrug. Vi har med pesticidaftalen afsat 150 mio. kr. over 6 år til fremme af økologi. De afsatte midler vil bl.a. blive brugt til at sikre omlægning til økologi, til at give tilskud til vedvarende økologiske græsarealer og til at fremme den økologiske frugt- og bæravl. De nævnte initiativer er faktisk allerede gennemført, og dermed er der givet et bidrag til at fremtidssikre økologien.

Afslutningsvis skal jeg endnu en gang nævne »Agenda 2000«. Efter min mening vil den også få stor betydning for det økologiske jordbrugs fremtid, ikke kun i Danmark, men hvad der måske er lige så vigtigt, i hele EU.

Regeringen har i hele forhandlingsforløbet omkring »Agenda 2000« lagt stor vægt på, at EU's landbrugspolitik bliver mere markedsorienteret, samtidig med at der bliver taget mere hensyn til miljøet. Det er således af afgørende betydning, at vi nu får en samlet landbrugsdriftsforordning, der gør det muligt generelt at indtænke økologi i landdistrikternes ud-